

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qualificatoris, Et
Olim Complvti Sacræ Theologiæ Professoris. Opvs
Theologicvm, Iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Disseritvr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quæst. 2. An sit Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](#)

Tractatus I. De Deo uno.

finiri, sive explicari pro hoc statu, ut pluribus declarauimus in Pharo Scient. disp. 27. Neque opus est, quod huiuscmodi definitiones, seu descriptions adhuc, ut perspicue manifestent rem definitam, constent proprio genere, & differentia; cum possint manifestissime illam notificare per id, quod solum est aequivalens generi, & differentiae: imo per solam rei proprietatem absque ullo genere proprio, aut aequivalente, ut loco citato docuimus, & exemplis probauimus.

4 Accedit, quod ynum, imo pricipium ex principijs in fronte cuiusque scientie humanae ponendum, seu supponendum aliquas definitiones, seu explicatio subiecti eiusdem scientie est. Quare, quoties de aliquo subiecto scientia contexenda suscipitur, ante omnia, quidam illud sit, querendum, & explicantum est, quā ratione nos expoſitum in dicta Pharo disp. 19. quaſt. 8. Cū igitur in praesentiarum scientiam de Deo nostro aggrediantur, aliqua conceptus obiectui eius definitio, seu explicatio ineuitabiliter prorsus debet præmitti. De quo plura dicemus infuper quaſt. 3.

5 Igitur Deus pro nunc sic potest definiri, seu describi: *Deus est ens quoddam sublime, increatuum, à quo cætera cuncta entia, tanquam à suo fontali principio, trahunt originem, & habent esse.* Talis enim est haud dubie conceptus, quem homines vulgo de Deo statim, audito eius nomine, formare solent, ut pote reliquis fortasse notior, qui per alia Dei attributa concipi possunt. Quisnam autem conceptus Dei essentia eius censi debeat, ut definitio per illum data, sive illum immediatè declarans quiditaria, & essentiaſis putari possit, quaſt. 10. examinabitur.

QVÆSTIO II.

An sit Deus.

6 **O**MNIA primi, qui Deum esse negarunt, atque ideo Atheti, sive Atheistæ, quasi sine Deo, dicti sunt, fuerunt Diagoras, Milesius, Theodorus Cyrenaicus, Euemerus, Tegeates, & alijs post Protagoram id ipsum in dubium vocantem, ut testatur Cic. lib. 2. de natura Deorum, Plutarchus lib. 2. de placitis Philosophorum cap. 7. Laclan. lib. 1. diuinarum institutionum cap. 2. & lib. de Ira Dei cap. 9. Euseb. lib. 4. de preparat. Euangel. cap. 6. August. lib. 3. contra litter. Periliani cap. 21. & Theodoret. lib. 2. & 3. Græcanic, affection. De quo plura eruditæ, ut assolet, noster Raynaudus in sua Theologia naturali distinct. 5. quaſt. 1. artic. 8. Tales etiam nostro tempore sunt multi Pseudopolitici, qui, omni internâ fide, cultu, & religione Dei abiecta, si quam pietatis, aut religionis simulacrum retinent speciem, eam ad externam, politicamque gubernationem dumtaxat referunt. Ut videre est apud Lindanum, in suo Dubitatio, & apud Stanislaum Recium, lib. 1. de Atheismis Euangelic. cap. 20. Qui quidem Pseudopolitici, animam in primis, sibi persuadent, sicut cum corpore interire; indeque proni in Atheismum aut prorsus negant, esse Deum, aut eius relegant prouidentiam. In tale barathrum deturbat miseris homines viatorum, & hæresum procella. Videatur Praeol. lib. 1. hæres. 77. & noster Recipit. lib. 1.

de Deo quaſt. 8. cap. 2. Apud quos de his plura.

Propositio Vnica.

Certissimum est, esse Deum.

Id namque imprimis est articulus fidei sa- pissime traditus, aut suppositus in sacris litteris Exod. 3. *Ego sum qui sum.* Et, *Qui est misit me ad vos.* Quibus Deus afferitur esse, qui existit. Vide in huic locum Pererium nostrum disput. 12. & 13. Ad Hæbre. 11. *Credere enim oportet acceden- tem ad Deum, quia est, & inquirentibus se remune- raverit, &c.*

Deinde hæc veritas adeò ipso est rationis 8 lumine perspecta, ut eius aperta notitia quasi congenera naturæ, ipsique indita videatur. Testatur id communiter Patres. Accipe eorum aliquot testimonia. Nazianzorat. 2. de Theol. ait: *Ratio illa diuinitas omnibus insita, ac primū in pectoribus nostris condita, cumisque mortalibus in- nera nos ab his rebus, que oculis cernuntur, ad Deum subexit.* Arnol. lib. 1. aduersus Gent. paulo ante medium: *Quisquam ne, inquit, est hominum, qui non cum iſius Principis notione diem primæ na- turitatis intrauerit. Cui non sit ingenitum, non affixum, imo ipsis pend in genitalibus matris non impressum, non insitum, esse Regem, ac Dominum, cundorum, quecumque sunt, moderatores?* Nys. lib. de Beatitud. ad illam, *Beati misericordes, &c.* Opinio, inquit, de *Nomine diuino naturaliter quidem insita est omnibus hominibus.* Hieron. in illud Iob 36. *Omnes homines vident eum, ait, Per na- ture bonum notitia Creatoris insit cordibus homi- num.* Chrysost. homil. 3. in cap. 1. ad Rom. aliquanto post principium sic habet: *Cognitionem sui Deus hominibus iam inde ab initio indidit.* Da- masc. lib. 1. fid. cap. 1. ait: *Nemo est mortaliū, cui non hoc adeò naturaliter insitum sit, ut Deum esse, perspectum habeat.* Quin ipse quoque res condite, earumque conservatio, atque gubernatio diu- na natura maiestetem predican. Theophil. explicans illud ad Rom. 1. *Quia, quod notum est Dei, manifestum est illis, &c.* ait, *Veritas, sive, quæ de Deo est, cognitione mortalibus ab initio est insita.* Ter- tul. lib. de spectacul. cap. 2. post principium, *Nemo, inquit, negat; quia nemo ignorat, quod ultra natura suggestum; Deus esse uniuersitatis condi- torem.* Pariterque pasim loquuntur reliqui Pa- tres. Quorum plura testimonia referunt Fasol. 1. par. quaſt. 3. artic. 2. dub. 2. Vazq. disp. 19. cap. 1. Granad. controu. 1. tract. 1. disp. 1. Arrub. disp. 9. cap. 1. Tanner. disp. 2. quaſt. 1. dub. 3. Gill. lib. 1. tract. 8. cap. 1. & seqq. & alij.

Testatur id ipsum ipsa praxis omnium na- tionum Mundi. Nulla enim vñquam tam barba- ra fuit, supra quam signatum non fuerit ali- quod diuinitatis lumen. Ob id dicebat Epicurus apud Cicer. lib. 1. de natura Deorum: *Gentes om- nes perceptionem quandam (quam ipse prolepsim- vocat) habere, quod Deus sit, naturaliter hominum animis sine lege, sine more, sine instituto, aut sine do-ctrina insertam.* Vide plura huiusmodi testi- monia Ethnicon, quæ congerit ad rem Eugu- bin. lib. 1. 2. & 6. de perenni Philosophia. Ut mi- rum profecto fuerit, extinisse vñquam aliquem hominem adeò insipientem, ut dixerit in corde suo, non est Deus, iuxta Prophetam psalm. 13. Quisquis autem id dixit, in corde dixit: quia- vt notat August. ibi, tam vecordem insaniam- mente

Disp. I. De essent. exist. & cognos. abst. Dei. Quæst III. 3

mente conceptam, rarissimi fuerint, qui audeant ore proferre.

10 *Igitur cum adeo stabile sit, & firmum apud homines, Deum esse; circa modum tamen, rationem, & viam, qua veritas hæc ab illis est cognoscibilis, nonnullæ sunt inter Theologos controversia in quæstionibus subsequentibus dirimendæ.*

QUÆSTIO III.

Quomodo Deus ab intellectu humano, pro statu praesenti cognoscatur?

11 *S*uppono primo tanquam certum secundum fidem, Deum à nobis pro statu praesenti aliquo modo cognoscibilem esse, de factoque cognosci. Id enim pasum supponunt Sacra Scriptura, exprefseque se pte tellantur; vi Sapien. 13. A magnitudine enim speciei, & creature cognoscibiliter poterit Creator horum videri. Ad Röm. 1. Invisibilia enim ipsius à creatura Mundi per ea, quæ facta sunt, intellectu conspicuntur, sempiterna quoque virtus eius, & diuitias. Id quod ab ipsa experientia cunctis est notum, & manifestum. Nec solum quoad an est, sive quoad existentiam, sed etiam quid quid est, sive quoad essentiam est Deus à nobis aliquo modo cognoscibilis, de factoque cognoscitur. Id namque præferunt illa verba Pauli *Sempiterna quoque virtus eius, & diuitias.* Et ratio plane persuaderet. Quia non possemus iudicare, Deum existere, si penitus ignoraremus, quid illud sit, de quo iudicamus existere, iuxta ea, quæ dicebamus quæst. 1.

12 *Vnde manifeste sequitur supponendum secundo; & si non possumus pro statu praesenti habere de Deo proprium conceptum, quatenus conceptus proprius per speciem propriam comparatus contraponitur conceptui alieno formato per speciem alienam, iuxta dicenda post modum; quod solum censendi sunt voluisse Enric. in Sum. artic. 21. quæst. 2, & Alesf. 1. par. quæst. 3. dum nobis possibilem pro statu praesenti negarunt proprium conceptum Dei, & posse tantum citra omne dubium habere nos proprium conceptum Dei, quatenus proprius conceptus contraponitur conceptui alijs communi. Quia per conceptum Deo, & alijs communem præcisè nullatenus dici possemus nos cognoscere. Deum, prout iam est statutum; sed tantum predicatum quoddam præscindens à Deo. Quemadmodum dici non potest cognoscere hominem, qui tantum cognoscit animal, aut viens, aut substantiam ingenere. In quibus, vt pote certissimis, non est, cur amplius immoremur. Qui plura velit, videat Recupit. lib. 2. de Deo quæst. 1.*

13 *Suppono tertio, etiam vt prorsus certum; Deum à nobis pro statu praesente, non per propriam speciem, & consequenter, vt est in se, sed per speciem alienam, atque adeo aliter, quam in se est, cognosci. Quod in primis est manifestum ab experientia. Deinde plane colligitur ex sacris litteris, dicente Paulo 1. ad Chorint. 13. *Videmus nunc per speculum in enigmate, iunc autem facie ad faciem.* Et 2. ad Chorint. 5. *Dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: per fidem enim ambulamus, & non per speciem.* Quo circa Soar lib. 2. de attributis. cap. 30. Salab. 1. 2. tract. 2. disp. 10. seqq. 2. & 3. Fasol. 1. par. quæst. 12. artic. 11.*

dubitabit. 2. Val. ibid. punt. 7. Molin. disput. 1. Granad. tract. 7. disput. 1. Recupit. lib. 6. quæst. 13., & alij certum secundum fidem esse pronunciant, de potentia Dei ordinaria, & secundum communem ordinem naturæ, & gratiæ, neminem in praesenti vita posse videre Deum iuxta illud Exod. 33. *Non videbit me homo, & vivet.* Et Ioann. 1. *Deum nemo vidit unquam.* Et 1. ad Timoth. 3. *Quem nemo hominum vidit; sed nec videre potest.* De quo plura infra Tract. de Visione Dei. Videret autem Deum, quisquis eum per propriam speciem, atque adeo, sicuti est in se, cognosceret. Stat itaque certissimum, Deum à nobis viatoribus, non per propriam, sed per alienas species, atque adeo aliter, quam in se est, perinde, ac cætera, quæque obiecta intentata, venire cognoscendum. Vnde sit

Propositio 1.

De Deo conceptus obiectiuos perinde omnino formamus, ac de cæteris rebus, quas per alienas species concipimus.

Est clarum. Quia modus, quem cognoscendi habemus per alienas species, idem semper est respectu quarumlibet rerum, quarum caremus proprijs, vt experientia manifestat.

15 Vnde sequitur primo; Deum à nobis pro statu praesenti non in se, sed in phantasmati sensibili, tanquam in substituto quodam, cognosciri, seu concipi. Quia, quidquid cognoscitur à nobis per speciem alienam, non in se, sed in phantasmati sensibili, tanquam in substituto quodam, cognoscitur, prout ostendimus in Pharo Scient. disput. 2. quæst. 3.

Secundo sequitur; pro diuersitatephantasmatum, in quibus solemus Deum concipere, diuersos nos pasim de illo conceptus obiectiuos formare. Quod autem pro concipiendo illo diuersa substituamus phantasmat, ex diuersitate principiorum enascitur, quibus intellectus noster ad concipiendum illum mouetur, sive determinatur, prout etiam loco citato expositiun est.

17 Ex quo sequitur tertio diuersitas, varietasque formalitatem obiectuarum, ex quibus Deus quasi compositus obiectuè à nobis concipiatur; cum sit in se realiter quid prorsus simplex, iuxta doctrinam vniuersalem distinctionis rationis, præcisionisque obiectuæ formalitatum tum Dei, tum creaturarum ab intellectu nostro oriundar, quam loco citato Phari indicauimus, eiusdemque disput. 12. quæst. 9. füssiori calamo tradidimus.

Quarto sequitur; posse nos, solereque sive de facto conceptus formare vniuersales, communes ve Deo, & creaturis, sive diuinis, & creatis formalitatibus; quoties scilicet ob eiusmodi extremorum similitudinem obiectuam ea sub uno phantasmati sensibili concipiimus, sub vnoque, prouinde conceptu obiectiuo adunamus, vt certe est in conceptu entis, substantiae, aut spiritus communi entibus, substantijs, & spiritibus increato, & creatis, in conceptu intellectus communi diuino, & humano, in conceptu pariter voluntatis, in cæterisque huiusmodi iuxta doctrinam similiiter vniuersalem traditam in Pharo citatum disput. 2. quæst. 3. tum maximè disput. 17. præsertim quæst. 4. 6. 8. 21. & 22. quæ videnda.

Quinto denique sequitur; per inde nos ap-

A 2 prehend-